

Velika dvorana Mestnega doma.

V soboto, dne 15. januarja 1916
ob 8. zvečer

Bohuslavov večer

Sodelujejo: ga. Berta Javůrek, koncertna pevka in
kvartet prof. Kozine. (Kozina, Dermelj, Završan, Kragelj.)

Vspored:

1. a) J. Ipavic: Imel sem ljubi dve . . . b) O. Deu: Tihi veter
od morja. c) A. Svetek: Vojakova ljubica. Poje kvartet.
2. a) E. Starý: Na Petřině pod rozhlednou. b) Ferdáček. c) Ó
přijď jen krásná semitko! Pesmi F. Bohuslava. Poje
ga. Berta Javůrek.
3. a) P. Křižkovski: Utopljenka. b) J. Pavčić: Deklica, ti si
jokala . . . V. Parma: Rataplan. Poje kvartet.
4. a) E. Adamič: Scherzando. b) V. Mirk: Na trgu. V. Mirk:
Katica. Poje kvartet.
5. a) Jindřich: To věděl bych rád. b) A. Dvořák: Žalo dievča,
žalo trávu. c) Národní písničky. Poje ga. Berta Javůrek.
6. a) J. Procházka: Popotnik. b) V. Šmigovc: Spi že hrib in
dol. c) B. Vendler: Verna mila. Poje kvartet.

Cene prostorom: Sedeži po 3, 2 in 1 K. Stojišča
po 60 vin., za dijake po 40 vin.

Predprodaja vstopnic v Češarkovi trafiki v Šelenburgovi ulici in
na večer koncerta od 7. ure dalje pri blagajni.

Besedilo.

1. Imel sem ljubi dve . . .

Imel sem ljubi dve,
A jedno sem izgubil.
Naj bo, pa bom odsle
Srčneje drugo ljubil.

Pozabil bom, oj te dekle,
A tebi, tebi domovina,
Srce poklanjam vse,
Ti ljuba si edina.

L. Habe.

2. Tihi veter od morja.

Tihi veter od morja,
Pala rosa z javora.
Vzdramila se ljubica,
Lepa moja Mandica.
Vzdramila se ljubica,
Vzdramile se rožice.

»Dobro jutro, Mandica,«
Jo pozdravi rožmarin.
A rudeči nagerlin,
Nagne se ji prav do ust.
Da sem jaz ta nagerlin!

Oton Župančič.

3. Vojakova ljubica.

Ah, zakaj si v vojsko moral,
Ko na vrancih so šli skozi vas?
Nagel rdeči je uvel na oknu,
Zdaj bled, prepaden moj obraz.

»Ljubica, ne boj se, ah ne boj se!«
Šepetal si, ko sem plakala
In odšel si in v drhtečem strahu,
Sedem let sem nate čakala.

»Ljubica, ne boj se, ah, ne boj se!
Z vojne vrnem se čez sedem let,«
Mi dejal si, mehko me objel si,
Ko sem rožin ti pripela cvet.

Ah, zakaj si v vojsko moral,
Bog ve, kje si v grobu pokopan!
Bog ve, kje leži široko polje,
Kjer smrtni Ti zakrakai vran.

Ah, zakaj si v vojsko moral!
Za vasjo široki bor šumi,
Kod pred leti v boru ptička poje,
Ah, le tebe ljubček zdaj več ni!

4. Utopljenka.

To je naš car dejal,	Vstavi se vranec ti!
Da se bo vojskoval.	Tu bom počivala,
Dragi moj, ljubi moj,	Lice si vmivala,
Pojdi v krvavi boj!	Platno izpirala,
Težko bom čakala,	Čez se ozirala,
Bridko bom plakala.	Morda zapazim ga
Ah, da imela bi,	Fantiča dragega.
Kar si želela bi.	»Ljubica Bog s teboj!
Konjička vranega,	Bodi Bog s teboj!
Lepo sedlanega.	Ko iz vojske pridem,
V sedlo mu sela bi,	Tebe ljubil bodem,
Ter poletela bi,	Tebe snubil bodem!«
Čez polje, čez morje,	Fantič moj, Bog s teboj!
V daleke tja zemlje.	Kadar konča se boj,
Donava mi šumi.	Bodeš ti ženin moj!

Sedem let minilo,
V večnost izginilo.
Fantje nazaj prišli,
Njega, le njega ni!
Ah, kaj naj jaz storim?
K Donavi tekla je,
Donavi rekla je:
»Si li tak globoka,
Kot sem jaz visoka?
Vate skočila bom,
Da se utopila bom!«
Bele nožice ji segale tal,
Bele ročice ji ljubil zeleni val!
Črni so laski ji po vodi plavali,
Črni se očki ji k nebu dvigali.

5. Deklica, ti si jokala.

Deklica, ti si jokala,	Ako zdaj teko solzice,
Ti jokaš brez miru;	Saj v neplodno zemljo ne teko,
Ne obupaj, roža zala,	Ž njih rodile se cvetice,
Ljubi, trpi brez strahu.	Ž njih rodil se venec sreče bo.

Fr. Levstik.

6. Rataplan — Rataplan.

7. Scherzando.

Jaz sem devete dežele kralj!
V moji državi ni vrha ne tal.
Ti pa si moja kraljičica,
Zlata mi rajska ptičica.
Meni, kralju boš zvest harlekin,
Lahka pozabnost, jeklen spomin.
Z zvezdami zlatimi plesala boš,
Solnce in luno česala boš.
Spančkala, sančkala boš zmenoj
In obraz poljubljala moj.
Če pa poljubov dovolj mi ne bo,
Dam ti z mazincem po petah jih sto!

R. Maister.

8. Na trgu.

Noč trudna molči,	Noč trudna molči,
Nezamudna beži	Nezamudna beži
Čez mestni trg	Čez mestni trg
Luna sanjava.	Luna sanjava.
	In ruši pokoj
Vse v mraku mirno,	Moji duši nocoj,
Na vodnjaku samo	Brezskrbno pa
Tih veter z vodoj poigrava.	Ljubica spava.

9. Katrica.

Predla je, predla,
Katica volno.
Žalost polnila
Srce ji bolno.

Vtrgal najlepši
Nagelj je v lehi:
»Pojdi no, Katrica,
To niso grehi.«

Fant, zjutraj odukal
Fant je zarana,
Greda za njim
Je bila poteptana.

Fant je spomladi
Na vasi zaukal,
Čez rožmarin je
V izbo pokukal.

In ko po noči,
Vas je zasnila,
Rožmarin z okna
Dekle je vmaknila.

Vstavila roka
Se je predici,
Solze so vroče
Tekle po lici.

10. Popotnik.

Še enkrat si ga nalijem,
Ti na zdravje ga izpijem:
Kar enakih je deklet,
Naj živi še mnogo let!

Še en trenutek tu ostani,
Pa ne glej me tak' po strani,
Rajša mi v oči poglej,
Da poznaš me za naprej.

Če hodila pozne čase
Boš po vrtu, kjer Ti rase
V gredah zelen rožmarin,
Name naj Ti bo spomin!

S. Jenko.

11. Spi že hrib in dol.

Spi že hrib in dol,
Želje še ne spijo:
Kam tako hitijo?
Kam jih nese bol?

Tja na svetlo plan,
S križi posejano,
V posteljo zrahljano,
Snivat večni san.

Hrib in dol zaspi,
V spanju podhrteva
Cvet in rosna trava,
Listje zašušti.

Novačan.

12. Verna mila.

Sinček na vojsko odhaja,
Svoji dragi govori:
»Čez sedem let vrnem se spet,
Zlati prstan s sabo vzamem.«

Sedem let ni se udala,
Vedno njega je čakala.
Sedmo leto že steklo je,
Dekle šetat na travo gre.

Sreča jo vojak na polji,
Mlad junak na lepem konji.
»Ali tudi draga Ti,
Boš se možila kakor druge?«

»Jaz se možila pač ne bom,
Fanta bodem še čakala.«
»Fant se Tvoj oženil je,
Jaz pri njem sem na svatbi bil.

Kaj mu voščiš deklica Ti?
Lepa, rdeča rožica!
»Jaz mu voščim tolko milja,
Kolikor je v gaju bilja.«

»Kaj mu še voščiš, devica,
Krasna, siva golobica?«
»Jaz mu voščim tolk' poljubov še,
Kar na nebu vseh zvezdic je.«

On obrne se, se zasmehlja,
Zlati prstan zalesketa.
»To je prstan z mojega prsta,
Dala sem mu ga, ko odhajal je.«

»V lesu se kapela skriva,
Pojdi tam se poročiva.«
Prime jo za roko belo,
Povede jo tjakaj v kapelo.

»V lesu se kapela skriva,
Pojdi mila, tam se poročiva!«

Moravska narodna.

Tiskarna Makso Hrovatin, Ljubljana.